

Verslag 2thetop trail 19 en 20 december 2015

Elk jaar geniet ik in de maand december via de radio van de Top 2000. Dit jaar kent de Top 2000 een nieuwe nummer 1. Het is het wereldwijd befaamde nummer van de al even beroemde ex-Beatle John Lennon. Dit nummer is recent in Parijs naar aanleiding van de aanslag op 13 november 2015 in het openbaar op piano ten gehore gebracht door pianist Davide Martello.

Per fiets bracht de 34-jarige Martello zijn vleugel naar het Bataclantheater waar de avond ervoor de vreselijke terreuraanslag plaatsvond. Hij speelde de troostende melodie van het nummer Imagine en ontroerde de wereld met zijn klanken. Rouwende Parijzenaren zochten en vonden troost rondom de piano van de Duitser. "Mijn piano is een instrument van vrede", aldus Martello, die al eerder speelde op het Taksimplein in Istanbul en het Madainplein in Kiev.

Van zo'n publieke actie raak ik als gewone burger zeer ontroerd. Op die manier staan voor vrede, geweldig goed!

Om die reden voel ik mij net als zoveel andere gewone burgers betrokken bij veel ander leed in onze wereld. Een voorbeeld is dit jaar het onderwerp "zorg voor kinderen in oorlogsgebieden" dat de DJ's van het Glazen Huis bij ons onder de aandacht brengen. Dit jaar raakte ik via mijn eigen looptrainer Hans Legebeke betrokken bij dit goede doel van het Glazen Huis. In 2013 en 2014 heeft Hans een groep atleten van BAX2Give, waaronder een aantal enthousiaste ARGO-nauten, via trainingen voorbereid op een run voor het goede doel. Omdat Hans dit jaar helaas niet in de gelegenheid was, heeft hij mij gevraagd om het stokje van hem over te nemen. Als beginnend trainer bij ARGO voelde ik mij zeer vereerd. Hans, ik was en ben heel blij met die vraag. Uiteraard heb ik er 1 dag en 1 nacht over nagedacht en mijn agenda geraadpleegd. Ik was er snel uit. Ik ga mij dit jaar inzetten voor het goede doel van het Glazen Huis! Ik heb mij onmiddellijk opgegeven bij de stichting BAX2Give in Doetinchem. Deze stichting, voortkomend uit een initiatief van BAX advocaten en belastingkundigen te Doetinchem, organiseert dit jaar voor de 3^e keer een grote aansprekende RUN met een grote groep lopers, waarbij BAX een groot deel van deze RUN sponsort. Ook de lopers sponsoren een deel van de kosten. Daarnaast probeert elke loper via allerhande activiteiten een mooi geldbedrag binnen te halen dat ook naar het goede doel gaat. In 2013 werd een RUN georganiseerd van Hoek van Holland naar Den Helder (Coast2Coast) en vorige jaar langs de elf Friese Steden (Elfstedennrun). Dit jaar ging de loop van Doetinchem (Simonsplein) naar Maastricht (de Sint Pietersberg). De route gaat over het bekende LangeAfstandsWandelpad "Het Pieterpad". De naam die deze RUN heeft meegekregen is "2thetop trail".

Voor december heeft de groep de laatste baantraining gevolgd op en rond de baan van ARGO. Het was tegen de avond al donker en er is gelopen met "mijnwerkerslampjes" om toch behoorlijk zicht te hebben. Uiteraard ontbraken ook de lichtgevende hesjes niet.

Alles bij elkaar hebben we met elkaar zo'n 11 keer getraind waarvan 3 x vanaf het kantoor van BAX in Doetinchem, 4 x vanaf het ARGO terrein en 3 x in het vrije veld. Persoonlijk vond ik dat de mooiste trainingen vanwege de ruimte, de schoonheid van de natuur en de grotere opkomst! Het is wel zo dat het voor iedere club moeilijk concurreren is met locaties als Montferland, de Posbank en de Lochemse Berg. De Lochemse Berg en zijn omgeving stonden op de rol voor zondagmorgen 13 december vanaf 09.00 uur. De start is die keer vanaf de parkeerplaats van het eethuis de Kaleberg in Barchem. Van verschillende trainingen zijn verslagen gemaakt die zijn te bekijken via de website van de stichting BAX2Give.

Dan is het al heel gauw zaterdagochtend 19 december 2015, 08.00 uur, wanneer de 51 deelnemers zich verzamelen bij het BAX kantoor in Doetinchem, met hun hele hebben en houwen voor twee

dagen "loophistorie". Alle spullen in de grote schone bus van sponsor Kassing Tours. De bus is keurig ingedeeld waardoor iedere groep c.q. atleet steeds zijn eigen spullen goed terug kan vinden. Om 08.45 uur gaat de bus volgeladen op weg naar de Canadaschool. Daar parkeren, en de atleten vervolgens hardlopend naar het Simonsplein om op tijd te zijn voor de KIDS-run van 9.00 uur, die daar als extraatje georganiseerd werd voor ons goede doel. Het startschot voor deze run komt van onze loco Burgemeester Drent. Met ongeveer 30 kinderen aan de start en een opbrengst van €744,10 is het eerste grote succes van dit Bax2Give-weekend al binnen. De run van deze kinderen en de geweldige opbrengst verdient en krijgt een groot applaus.

Even later geeft onze loco precies om 10 uur het startschot voor de volwassen RUN. De gehele groep van 50 lopers verlaat, ook onder luid applaus, de binnenstad. Als vaste trainer begeleid ik de groep met een MTB, uitgeleend door de Pedaleur. Alle lopers steken samen de mooie Oude IJssel over richting Canadaschool. Daar neemt de 1^e groep lopers het estafettestokje over en vertrekt met mij op de MTB richting Braamt. "de kop is eraf" of "ook de langste reis begint met een eerste stap" en dat gold zowel voor de hele groep als voor het vijftal dat nu de spits afbijt. In Braamt is het eerste wisselpunt en gaat het rechtsaf over de Langestraat richting Montferland, onze eigen Achterhoekse Alpen. Dan steken we de Zeddamseweg over en duiken het Montferland pas echt in. Voor de lopers een eerste test en voor mij als fietser al een aardige beproeving. Als beginnend MTB-er moet ik met weinig snelheid de pittige heuvels over. Op- en afstappen is een activiteit die hier, naast doorlopen en doortrappen, stevig geoefend wordt. In één rechte lijn doorkruisen we het bos, steken de Beekseweg over en verdwijnen heuvel op, heuvel af in het 2e deel van Montferland. De weergoden zijn ons en iedereen in deze donkere dagen voor Kerst in ieder geval goed gezind. Met temperaturen in de dubbele cijfers en in het bos nauwelijks wind is het voor de lopers een prima omgeving. Soms zelfs iets te warm. De volgende weg die we oversteken is de Peeskesweg (die zijn eigen bult kent) en lopen we door het Bergherbos richting ons eigen Alpe d'Huez namelijk Hoch Elten. Daar on the first top is de volgende wissel en gaan we al snel down hill. Deze derde groep komt al snel op dreef en loopt via Spijk de dijk op langs de prachtige Rijn die hier ons kikkerlandje binnenkomt. De wind staat hier stevig schuin op kop wat de lopers noopt om een extra tandje bij te zetten en dat lukt. Ze lopen in een mooi strak tempo richting Lobith Tolkamer met wisselpunt Villa Copera aan de Spijksdijk 2. Vandaar af neemt een andere groep met een goed getrainde andere fietser het stokje over.

De route loopt dan via Pannerden, Millingen aan de Rijn, Kranenburg (D). We komen langs het Wyler meer en via Beek (met de Duivelsberg) en Groesbeek naar Milsbeek. Hier is de eerste grote tussenstop gepland en leggen we allemaal aan bij eethuis de Diepen waar een van onze sponsors een heerlijke pastamaaltijd heeft geregeld. Met dank aan de koks! Vanaf Milsbeek waar het tempo behoorlijk omhoog kan zetten we koers via Gennep waar we een vergissing maken en te vroeg naar links zijn afgeslagen. Gelukkig had de organisatie een track en trace systeem geïnstalleerd waarmee wij op te sporen waren. De vergissing werd redelijk snel hersteld waardoor we in Gennep op het wisselpunt toch het stokje aan de volgende lopers konden overgeven. Dan volgen Heijen en Afferden waar we aan het water van die goede oude Maas aankomen. Die prachtige rivier die bij Maastricht ons land binnen komt. Wat zouden wij zijn zonder al dat zoete water. De veerman van de veerpont Pierre II is Henk Derksen.

Als hij verneemt wat ons doel dit weekend is, neemt hij spontaan het initiatief om onze overtocht geheel te sponsoren. Top man. Dankbaar nemen wij de glinsterende (niet uitgegeven) euro's symbolisch in ontvangst. Na deze goede overtocht neemt een volgende groep atleten het stokje over. Zelf ga ik nog 1 etappe verder naar Vierlingsbeek waar ik nu de draad in mijn verhaal wel aardig begin kwijt te raken. Daarna heb ik rust. Die rust is natuurlijk zo voorbij maar intussen wordt er erg goed doorgelopen en gefietst via Maashees, Wanssum, Swolgen, Lottum naar Grubbenvorst voor de volgende pauze in de Lindenhoeve. Een heerlijke soep (2 x opscheppen) met brood wordt hier gereserveerd. De atleten komen elkaar allemaal zo'n beetje tegen en dit is ook een locatie waar als extra de vermoeide benen en ruggen gemasseerd kunnen worden. Wat een puike service! Hier weer in de bus en op weg naar Venlo. Onder bezielende leiding van onze tijdelijke gids Eveline (zij woont in Venlo) lopen we nagenoeg met z'n allen, ik zit weer op de fiets, door het uitgaanscentrum van de stad naar het stationsplein. Daar zijn we rond middernacht. Onderweg zijn we natuurlijk behoorlijk opgevallen. Ik denk dat het tot aan 1 januari 2016 wel het gesprek van de dag zal zijn. De bus staat daar weer klaar om iedereen weer mee te nemen naar het volgende grote verzamelpunt. Als we buiten Venlo op de weg naar Kaldenkirchen zijn, nemen we vlak voor de Duitse grens een "duik" naar beneden naar een stuk natuurgebied waar we een pad volgen tussen 2 afrasteringen waar herten grazen. Het is echter al na middernacht dus donker. Dan staat plotseling iedereen stil. We hebben een 'kleine catastrofe'. Onze kanjer Annemieke heeft haar enkel geblesseerd. Het doet zeer, zij wil door lopen maar ik besluit dat het beter voor haar en de enkel is om te stoppen. We regelen dat Annemieke opgehaald wordt en samen met kanjer Anne (op dat moment ook fietser) wachten zij op het busje. Geruststellend te weten dat het busje zo kwam. Binnen 10 minuten zat Annemieke warm en beschermt in goed gezelschap. Met die informatie kon de groep doorlopen naar Belfeld (Cafe Maalbekerhohe). Hier kon de bus ook komen en hebben we van een nachtelijke pauze genoten. Op deze locatie hebben we als Bax2Give team zo'n 40 wensballonnen opgelaten.

Prachtig gezicht al die opstijgende lampjes. Met weinig wind konden we de ballonnen lange tijd volgen. Geweldig idee trouwens om dat op deze hoogte te doen. Daarna door fietsen naar Swalmen. Ondertussen merken de lopers dat de uren verstrijken en dat met die uren het doel dichterbij komt. De lopers lijken onvermoeibaar hun weg te vinden door de bossen (veel, veel modder) tussen de weilanden, door de dorpen en een enkele grote stad. Limburg is heuvelachtig, bosrijk en langgerekt. Ik had een prachtige fonkelnieuwe MTB meegekregen.....echter de afzettingen op het frame van allerhand bodemdelen in 10 verschillende kleuren groen, 20 kleuren bruin en zwart, met hier en daar een spikkeltje gele löss, maakte de fiets onherkenbaar voor anderen dan de fietser zelf. Onopvallend in dit mooie landschap het is haast een Piece of Art.

Omdat de schrijver dezes niet alle etappes "in de lucht" is, ontbreken sommige etappes in dit relaas. Vanaf Belfeld gaat het pal langs de grens door naar Reuver. Er staan hier nog hele oude genummerde

grenspalen, die je af en toe moet ontwijken. Ik fiets mee tot aan Swalmen. Aardig om te melden is ook de kwaliteit van de navigatieapparatuur. De Garmin is goed geprogrammeerd, handig in gebruik en met extra batterijen in de fietstas is hij de hele route onze gids. De estafettelopers passeren Boukoul en Roermond en in Sint Odiliënberg stap ik weer op de fiets. Zadelpijn geeft nu aardig wat hinder. Ik ben als loper niet gewend om zo lang achtereen te zitten op zo'n MTB zadel en zeker niet onder deze fysiek pittige omstandigheden. Uiteraard geen fietsbroek met zeemleer mee en de biefstukken ter bescherming van.... worden niet aangeboden, zelfs niet medium gebakken. Voor de lopers en de fietser beginnen sommige onderdelen van het parcours aardig op elkaar te lijken. Op en af, zand, modder, af en toe een straatlantaarn maar meestal gewoon erg donker. Het lijkt de Achterhoek wel waarvan ik altijd zeg dat daar 's nachts het licht uit gaat. Hoe verder van de Randstad weg hoe minder licht 's nachts. Rust voor mens en natuur, alles heeft zijn eigen(aardig)heid. En eigenlijk is dat ook beter zo. Ook Montfort, Peij, Susteren, Sittard en Windraak (wat zou hier allemaal plaats vinden??) worden "onder de voet gelopen", terwijl Puth en Nuth (bijzonder duo lijkt mij) nog op de (mijn) lijst staan. In Windraak stap ik weer op de fiets en begeleid ik geloof ik voor de 14^e keer een groep superatleten tijdens deze prachtige run. Deze zondag is al een paar uur op weg om een heel bijzondere dag te worden. Gedurende de nacht is bekend geworden dat mede door inzet van alle lopers (verzamelen sponsorgelden) het streefbedrag gehaald gaat worden. Wat verder al een beetje rondzingt is het feit dat de organisatie voor een moeilijke keuze gesteld gaat worden. Ondanks alle krachtsinspanningen gaat het mogelijk niet lukken om door te lopen naar Maastricht en daarna nog een bezoek te brengen aan het Glazen Huis. Moeilijke keuze wordt dat dus. Verder gaat het richting Puth waar groep 3 te popelen staat om het stokje weer eens over te nemen.

Het is een bijzonder groep. Dit groepje bestaat heel toevallig uit alle enkel ARGO-nauten: Rob, Manon, Gert-Jan, Paola, Mark en Marijke. Van deze 6 lopers is er 1 werkzaam bij hoofdsponsor BAX en Manon is dan ook nog lid van de organisatie. Het zijn 3 vrouwen en 3 mannen en de leeftijden lopen uiteen van onder de 30 tot boven de 50. Voorwaar een mooie afspiegeling van de gehele lopersgroep. En deze groep, op MTB begeleid door Jeroen en Frans, krijgt het nog aardig voor de kiezen. Er moet zogezegd "gebikkeld" worden. Een ontzettende mooie maar zeer zware zogenaamde Holleweg doemde zo maar voor onze neuzen op. Misschien moesten we vanuit (de) Puth omhoog om daarna (het) Nuth te mogen ervaren. Ik vond het een ware beproeving en was genoodzaakt een aantal keren van de fiets stappen en lopend verder te gaan. Voor mij de zwaarste fietsetappe. Met volle bewondering keek ik naar mijn metgezellen die, alsof het geen moeite kostte, gewoon boven aan keurig op mij stonden te wachten. Geweldig bedankt! Gert-Jan bedankt voor jouw spontane hulp!

Met deze ervaring in de tas pakten wij de draad weer op.....

En toen was er toch onverwacht een telefoontje van de organisatie zeg maar van Buro Bjorn. Wikkend en Wegend had de organisatie haar hoofd gebogen over het tijdschema inclusief terugreis en uiterste aankomsttijd (18.00 uur) in Doetinchem. Conclusie: met weemoed namen we afscheid van het volbrengen van de run naar de top van de Sint Pintersberg in Maastricht. Er moest een keuze gemaakt worden (vooral gedwongen door het tijdsaspect) en die werd gemaakt voor het met de gehele groep aanbieden van de cheque op het Pancratiusplein aan de DJ's van het Glazenhuis.....

.....nog een paar kilometer verder om deze etappe tot een goed einde te brengen. Na die zware meters over de Holleweg werd het nu voor deze atleten een makkie! Er volgde een lange afdaling richting Nuth waarbij ik zelfs in de gelegenheid was om een paar spectaculaire videofilmmpjes te maken. De laatste honderden meters volgen we (down hill) de Witheggerweg en de Terstraten en eindigen we op de Branteweg. Net voor de Branteweg nog een paar foto's gemaakt en dan is het wachten op vervoer naar de ontbijtlocatie in Valkenburg aan de Geul. Het zit er op. De klus is

geklaard. We hebben als atleten dit weekend al het mogelijke gedaan om de doelen te bereiken. Jammer dat Maastricht als eindpunt niet gehaald is. Misschien kunnen we in een mooi voorjaars(inhaal)weekend een trainingsloop organiseren met een lengte van 21,4 km (Branteweg Nuth – Sint Pietersberg Maastricht).

Het busje laat niet lang op zich wachten, binnen een kwartier “schepen” wij in en rijden we richting Valkenburg waar voor iedereen nog een ontbijt klaar staat. Na het ontbijt maken we ons klaar voor een laatste rit in dit busje met driver Bram. Bram en zijn maat Simon hebben de onopvallende maar verantwoordelijke taak gehad om de atleten op de meest afgelegen en soms donkerste plaatsen weg te brengen en op te halen. We rijden naar de volgende halteplaats en dat is het terrein van de Voetbalclub SV Eikenderveld te Heerlen. Hier krijgen we allemaal nog een overheerlijke winterse erwtensoep geserveerd met echte HEMA-worsten. Smullen!! Hier worden ook al een paar biertjes die al koud stonden of koud in het vat onder de tap zaten koud gemaakt! Proost.

Nu komt het allemaal per bus naar het Centrum van Heerlen, Spoorsingel om vandaar de paar honderd meter naar het Glazen Huis af te leggen. De stad Heerlen lijkt overbevolkt. Wat een toeloop aan mensen en wat een lawaai. Hoe dichterbij het Glazen Huis, hoe dichter de mensen opeen gepakt raken. Omdat wij met velen zijn in eenzelfde prachtige BAX2Give outfit lukt het om met 2 grote cheques en natuurlijk ook door slimme afspraken tot aan het glas van het Glazen Huis door te dringen.

Hier beleeft de gehele groep, organisatie en atleten hun Finest Moment! Het aanbieden van de cheques met daarop de ingezamelde gelden voor het goede doel: Kinderen in oorlogsgebieden!!! Daar gaan die gelden naar toe, daar ging het om in de voorbereiding naar dit weekend en in dit weekend.

Alle sponsors wil ik hier alvast bedanken. Ja en wat valt daar nu nog aan toe te voegen.....

Natuurlijk een geweldige terugreis en hulde aan de lopers: (willekeurige volgorde): Martijn van Os, Melvin Westerveld, Manon Engbers, Thea Bisseling, Annemieke Wiltink, Aukje van Egteren, Pascal Huinink, Mark Meinema, Annelies Groeneveld, Henk Jan Wegman, Nicollette Ibbink, Mike Timmer, Gertjan Verbeek, Femke Jentink, Frank Smeele, Gerd de Lange, Karima Hey, Paola Harbers, Carmen Keuper, Anja Elverding, Jorik Huizinga, Rob Ottervanger, Bjorn Harbers, Eveline Gubbels, Anja

Senhorst, Arjen Drent, Fleur d'Achard van Enschut, Willeke Pruijn, Petra Senhorst, Angelique Koster, Jolanda Hiddink, Anne Kothuis, Jorrit Schotsman, Brigitte Hooijmans, Michiel Deppenbroek, Jeroen Aalberts, Jeffrey Kemperman, Janine de Vos, Peter van der Kreeft, Aroa Vargas Morillo, Marijke Schaapman, Marjan Heijink, Angeli de Groot, Fokke Voerman, Melissa Meffert, Jeroen Rosendahl en Minke Hissink; onze 4 chauffeurs Bram, Simon, Peter en Sven!!!

En voor de highlights daarvan en alle nasleep

Zoek de ARGO-nauten op, vraag naar hun ervaringen en wellicht ben je volgend jaar zelf deelnemer.

Met sportieve groeten Frans Remmers